

Ἀπὸ ὅσα διαβάζω

— Διὰ τὸ σύνδρομον τῆς προεμνηορρυσιακῆς τάσεως ὁ Guilleman συνοψίζει ὡς ἑξῆς τὴν βασικὴν θεραπείαν: Προγεστερόνη + Τεστοστερόνη + μεγάλες δόσεις βιταμίνης Α. Ἐν ἑπικρατοῦν οἱ συγκινησιακῆς καὶ νευρικῆς διαταραχῆς, ἡρεμιστικά (merprobamate). Ἐν ἑπικρατοῦν τὸ οἴδημα καὶ ἡ τάσις, χλωριούχον ἰωδιούχον ἑσωτερικῶς καὶ ἀνάλατος διαίτα. Ἐν, τέλος, ἑπικρατοῦν τὰ ἀλλεργικὰ φαινόμενα, παράγωγα τῆς ἱστιδίνης. (Gazette des Hôpitaux, 1959.)

*

— Ἐπὶ 1215 γυναικῶν ποὺ ὑπέστησαν ὑστερεκτομίαν μετὰ διατήρησιν τῆς μῆς ἢ τῶν δύο ὠθηκῶν, ὁ Robert G. Whitelaw βρῆκε μόνον 4 εἰς τὰς ὁποίας ἀνεπτύχθη καλοῦθες νεόπλασμα τῶν ὠθηκῶν μεταγενεστέρως. Σὲ καμμιά περίπτωσι δὲν διεπίστωσε ἀνάπτυξι καρκίνου τῶν ὠθηκῶν. Ἀπὸ τὴν στατιστικὴ αὐτῆ δείχεται ὑπερβολικῶς ὁ φόβος ὅτι ὠθηκῆς ποὺ διατηροῦνται μετὰ τὴν ὑστερεκτομήν ἔχουν μεγάλη πιθανότητα νὰ ἐκφυλισθοῦν κακοήθως. (Jr. Obst. & Gyn. Brit. Emp., 1959).

*

— Μόνον γιὰ τοὺς πάσχοντες ἀπὸ αἱμορροφιλία ξοδεύονται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἰατρικῆς ἕνα ἑκατομμύριον κιλὰ αἵματος τὸ ἔτος.

*

— Πόσο χρονικὸ διάστημα χρειάζεται τὸ Pentothal, ὅταν τὸ χορηγοῦμε ἐνδοφλεβίως σὲ μιὰν ἔγκυον, νὰ φθάσῃ στὸ ἔμβρυον στὸ ἴδιον ποσοτικὸ ἐπίπεδο μετὰ τὴν μητέρα; Κατὰ τὶς ἔρευνες τοῦ Hellmann (1944), 8-12'. Ἐπομένως, τὸ ἔμβρυον σὲ μιὰν καισαρικήν, ποὺ διενεργεῖται μετὰ Pentothal ὡς εἰσαγωγικόν, πρέπει νὰ ἐξαχθῇ στὰ πρῶτα 5-8'. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, ἐπιρρεάζεται δυσμενῶς καὶ κινδυνεύει.

*

— Ἱστολογικῆς ἔρευνες τοῦ νεφροῦ τοξιναιμικῶν ἐγκύων μετὰ τὸ ἠλεκτρονικὸ μικροσκοπικὸν ἐπιβεβαίωσαν παλαιότερες παρατηρήσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ κυρία ἔδρα τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων στὶς τοξιναιμίας τῆς ἐγκυμοσύνης εἶναι τὸ μαλπιγιανὸν σωματίον. Οἱ ἀλλοιώσεις τοῦ μαλπιγιανοῦ σωματίου διαπιστώνονται σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις τῆς τοξιναιμίας, ἐλαφρῆς ἢ βαρεῆς, καὶ συνίστανται: 1) σὲ οἴδημα τοῦ πρωτοπλάσματος τῶν

ἐνδοθηλιακῶν κυττάρων· 2) σὲ ἐναπόθεσι ἐνὸς ἀμόρφου ἰζήματος κάτω ἀπ' τὴν βασικὴν μεμβράνην καὶ στὸ πρωτόπλασμα τῶν ἐνδοθηλιακῶν κυττάρων· καὶ 3) σὲ αὐξήσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν, μεταξύ τῶν τριχοειδῶν, κυττάρων, τὰ ὅποια τελικὰ εἰσβάλλουν στὸν αὐλὸ τῶν τριχοειδῶν. Οἱ παραπάνω ἀλλοιώσεις ἐπιμένουν—παρὰ τὴν ἔντονη θεραπευτικὴ ἀγωγή καὶ τὴν κατ' ἐπίφασιν κλινικὴν βελτίωσιν—μέχρι τῆς ἐκκενώσεως τῆς μήτρας, καὶ σ' αὐτὲς ὀφείλεται ὁ περιορισμὸς τῆς διηθήσεως διὰ τοῦ μαλπιγιανοῦ σωματίου ποὺ χαρακτηρίζει τὴν τοξιναιμία. (A. Altchek: Jr. Am. Med. Ass., 1961.)

*

— Ἕνας ὀρισμὸς: «Ζωντανὸ εἶναι ὁ, τι ἀναπαράγεται» (W. Stanley, Βραβεῖο Nobel Πειραματικῆς Βιολογίας). Σύμφωνα μετὰ τὸν ὀρισμὸ αὐτὸ, πρέπει ν' ἀναγνωρίσουμε ἰδιότητες ζωῆς ὅλης στοὺς διηθητοὺς ἰούς, τοὺς γόνους καὶ τοὺς βακτηριοφάγους.

*

— Καὶ μερικῆς διαπιστώσεως: «Ὁ Leonardo da Vinci ἀνέταμε περισσότερα ἀπὸ τριάντα πτώματα καὶ σχεδίαζε νὰ γράψῃ βιβλίον Ἐνατομίας ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι τόμους. Τὰ σχέδιά του ὑπερακοντίζουν τὸ Γαληνὸ καὶ ἀποκαθιστοῦν τὴν ἀνατομικὴ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου. Μελέτησε τὶς ἐμβρυϊκῆς μεμβράνας καὶ ἠρνήθη ὅτι τὸ ἔμβρυον μπορεῖ νὰ κραυγάζῃ μέσα στὴ μήτρα. Περιέγραψε τὴν ὕψη τῶν ὀστέων καὶ τὶς λειτουργίες τῶν μυῶν καὶ τοποθέτησε ὀστά σὲ συρμάτινα κιβώτια γιὰ νὰ συνδυάσῃ τὴν δυναμικὴ τῶν. Γοητευμένος ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς μηχανικῆς, μελέτησε τοὺς ἀνταγωνισμοὺς τῶν μυῶν καὶ ἐξακρίβωσε τὰ πραγματικὰ σημεῖα ἐκφύσεως καὶ καταφύσεως τῶν μυῶν. Ἐκανε ἐνέσεις ὑγροῦ κηροῦ στὶς κοιλίες τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ περιέγραψε τὸν ὑπεζωκὸτα καὶ τοὺς πνεύμονας, ἀλλὰ δὲν ἔδωσε ἔμφασιν στὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, ἐπειδὴ, ἂν τὸ ἔκανε, θὰ ἔθεωρεῖτο αἰρετικὸς. Τὸ ἔργο του ὑπῆρξε ἡ βάση τῆς πειραματικῆς μεθόδου.» (Martí-Ibanez)

Παναγιώτου